

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ

มาตรวัดความสุขบนพื้นฐานของเซตวิภังค์

ผู้เขียน

นายภูษิต กิตติชัยยะ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อ.ดร.นภัสส์ หาญพรชัย

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร.อนันต์ปริย ไชยวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างมาตรวัดความสุขซึ่งเป็นความรู้สึกร่วมบุคคลให้เป็นเชิงปริมาณโดยใช้เซตวิภังค์ โดยศึกษาภายใต้ปัจจัย 7 ด้านคือ (1)ด้านรายได้ (2) ด้านการทำงาน (3) ด้านสุขภาพ (4) ด้านชีวิตครอบครัว (5) ด้านมิตรภาพและความสัมพันธ์ทางสังคม (6)ด้านอิสรภาพและความเสมอภาพ (7)ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นจะใช้แนวคิดเซตวิภังค์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีขั้นตอน คือ สำหรับการหาฟังก์ชันภาวะสมาชิก (Membership Function) ของแต่ละบุคคลในกลุ่มตัวอย่างนั้นจะใช้วิธีการ Interval Estimation โดยแบ่งช่วงระดับความสุขเป็น 2 ช่วง คือ ไม่มีความสุข และมีความสุข แล้วจากนั้นก็จะใช้ Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) เพื่อการหาฟังก์ชันภาวะสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิซึ่งเก็บรวบรวมมาจากแบบสอบถามประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ระหว่างวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 31 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

จากการวิเคราะห์พบว่าจากการศึกษาพบว่า สำหรับระดับรายได้ขั้นต่ำที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลยคือ การมีระดับรายได้ที่น้อยกว่า 9,885.8 บาท/เดือน และระดับรายได้ที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขสูงสุดคือการมีรายได้ตั้งแต่ 148,412 บาท/เดือนขึ้นไป ด้านเวลาในการทำงานที่จะทำให้ไม่มีความสุขเลย คือ การมีเวลาในการทำงานที่มากกว่า 10.98 ชั่วโมง/วัน และเวลาในการทำงานที่จะทำให้มีความสุขมากที่สุด คือ การมีเวลาในการทำงานน้อยกว่า 4.06 ชั่วโมง/วัน ด้านจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่มากกว่า 7.4 ครั้ง/ปี และจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่จะทำให้มีความสุขมากที่สุด คือ จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์น้อยกว่า 2.88 ครั้ง/ปี ด้านเวลาที่ได้

อยู่ร่วมกับครอบครัวที่จะทำให้ไม่มีความสุขเลย คือ การมีเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่น้อยกว่า 6.63 ชั่วโมง/วัน และเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่จะทำให้มีความสุขมากที่สุด คือ เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 10.28 ชั่วโมง/วัน ด้านจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่น้อยกว่า 3.16 ครั้ง/เดือน และจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่จะทำให้มีความสุขมากที่สุด คือ มากกว่า 7.93 ครั้ง/เดือน ด้านจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่าง ไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มากกว่า 4.5 ครั้ง/วัน และจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ยังคงมีความสุขปกติ คือ น้อยกว่า 2.18 ครั้ง/วัน ส่วนด้านจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มากกว่า 2.7 ครั้ง/วัน และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างยังมีความสุขปกติ คือ จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนน้อยกว่า 1.12 ครั้ง/วัน



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Fuzzy Set Base Happiness Measures	
Author	Mr. Poosit Kittichaiya	
Degree	Master of Economics	
Advisory Committee	Lect. Dr. Dr. Napat Harnpornchai	Advisor
	Lect. Dr. Anaspree Chaiwan	Co-advisor

ABSTRACT

This independent Study is aimed to research on the construction of Happiness Measures which is a measurement of personal feeling in the quantitative form by using Fuzzy Set. It studies seven relevant aspects which are income, work, health, family life, relationship and social interaction, freedom and equality, and environment. For data analysis, concept of Fuzzy Set is employed. Interval Estimation technique is used for the search of Membership Function for each person in the sample group by categorizing Level of Happiness into two parts, which are happy and unhappy. Then Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) is applied to search for Membership Function of the sample group members. Data analyzed in this study is primary data which is collected from the questionnaires of 400 people in Muang District, Chiang Mai Province during November 30, 2015 to February 31, 2016.

The study finds out that income level that makes the sample group members totally unhappy is under 9,885.8 Baht/month and income level that makes the sample group members totally happy is over 148,412 Baht/month. Besides, the number of working hours that makes the sample group members totally unhappy is over 10.98 hours/day and working hours that makes the sample group members totally happy is under 4.06 hours/day. For the number of doctor visiting, over 7.4 times/year causes total unhappiness and under 2.88 times/year causes total happiness for the sample group. For time to join families, under 6.63 hours/day causes total unhappiness and over 10.28 hours/day causes total happiness. As time for friends and society, the sample group members are totally unhappy if they socialize less than 3.16 times/month and totally happy when they socialize

more than 7.93 times/month. For the environmental aspects, the group members are totally unhappy if they experience environmental problems more than 4.5 times a day and are totally happy when they experience environmental problems less than 2.18 times a day. Finally, for experiences of being human-right abused, over 2.7 times/day makes the group members totally unhappy and under 1.12 times/day makes the group members totally happy.



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved